

فصل سوم

ویژگی‌های فرهنگی استان همدان

فراگیران عزیز، انتظار می‌رود بعد از مطالعه این فصل بتوانید:

- ۱- مفاهیم فرهنگ و فرهنگ عامه را تعریف کنید.
- ۲- زبان، لهجه و گویش را با هم مقایسه کرده و برای هر کدام مصادیقی را ذکر نمایید.
- ۳- جشنهای ملی و عمومی، دینی و مذهبی را بشناسید.
- ۴- چند مورد از باورها و اعتقادات مردم استان را بیان کنید.
- ۵- چند نمونه از سوغات مناطق مختلف استان را نام ببرید.
- ۶- از بازیهای محل زندگی خود چند نوع بازی را فهرست کنید.

مقدمه

فرهنگ هر ملت، مجموعه عوامل مرتبلی است که نحوه زندگی آن ملت را تعیین می‌کند. این عوامل عبارت‌اند از زبان، رسوم، عادات، عقاید، مذهب، اخلاق، قوانین، روش‌های تربیت، هنر، صنایع و خلاصه مجموعه اعمال و افکار مردم یک جامعه، در طول زمان، به وجود آمده و از نسلی به نسل بعد، منتقل می‌گردد.

درس نهم: مردم‌شناسی فرهنگی استان

وَ آيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

و برهان دیگر آن که ما نژاد بشر را در کشتی پر بار سوار نمودیم.

سوره یس - آیه ۴۱

فرهنگ عامه

به مجموعه‌ای از عقاید، آداب و رسوم، قصه‌ها، افسانه‌ها، زبان، گویش، خوراک، پوشاک، بازی‌های محلی، آیین و مراسم سنتی و مذهبی، صنایع دستی و... که مردم یک سرزمین استفاده می‌کنند، فرهنگ عامه آن سرزمین گفته می‌شود. استان ما که دارای سابقه تاریخی و تمدن کهن است دارای فرهنگ عامه مخصوص به خود است، همه علاقه‌مندیم، بدانیم، مردم در شهر و روستاهای آن، چه زبانی دارند، با چه گویش و لهجه‌هایی صحبت می‌کنند، چه باورها و اعتقاداتی دارند؟ و...

فعالیت ۱-۳

چند نمونه از ویژگی‌های فرهنگ عامه محل زندگی خود را بیان کنید.

برای مطالعه

فرهنگ، در شمار آن دسته از واژه‌های علوم اجتماعی است که اتفاق نظر چندانی بر سر تعریف آن نیست، نظریه‌پردازان تعاریف متعددی از فرهنگ ارائه کرده‌اند که از برداشت‌های متفاوت آنها سرچشمه می‌گیرد. هرسکویتس در حدود ۲۵۰ تعریف و کروبر به ۳۰۰ تعریف اشاره می‌کند. به نظر ادوارد تایلور، مردم‌شناس بزرگ انگلیسی، «فرهنگ، مجموعه پیچیده‌ای از علوم و دانش‌ها، باورها، هنرها، قوانین، اخلاق، صنایع، عادات و رسوم و ضوابطی است که انسان به عنوان عضو جامعه خود، فرا می‌گیرد و در قبال آن تعهداتی به عهده دارد».

اقوام ساکن در استان

چون در استان ما اقوام مختلفی با فرهنگ‌ها و آداب و سنن خاصی سکونت دارند؛ لذا مردم این استان آمیخته‌ترین سکنه‌ای هستند که در ایران وجود دارند.

ترک: این قوم، در شمال و غرب استان، به‌ویژه در شمال و غرب شهرستان همدان، مانند: رزن، کبودرآهنگ، فامنین و بهار، ساکن می‌باشند.

لر و لک: این اقوام بیشتر در نیمه جنوبی استان مانند: شهرستان‌های ملایر، نهاوند و تویسرکان سکونت دارند.

ویژگی های فرهنگی استان

کرد: این قوم در غرب و شمال غربی از جمله بخش هایی از شهرستان های اسدآباد، کبودرآهنگ، در مجاورت استان های کرمانشاه و کردستان، سکونت دارند.

فارس: فارس ها، بیشتر ساکنان مرکز استان را تشکیل و از قدیمی ترین مردمان این سرزمین محسوب می شوند.

دین و مذهب

بیشتر ساکنان استان، مسلمان و پیرو مذهب شیعه اند. در بعضی مناطق، مذهب اهل سنت و فرقه اهل حق نیز وجود دارد، در ضمن اقلیت های مذهبی مانند، مسیحی، یهودی، زرتشتی نیز، به تعداد بسیار اندکی، ساکن هستند.

زبان

در استان ما، اقوام مختلف با فرهنگ ها، آداب و سنن مخصوص به خود زندگی می کنند؛ لذا پراکندگی زبان هایی مانند فارسی، ترکی، لری، کردی و لهجه^۲ و گویش های^۳ مختلف به خوبی مشاهده می شود.

گویش همدانی یکی از گویش های زیبای زبان فارسی است که بیشتر مردم ساکن در مرکز استان با آن صحبت می کنند. مهم ترین ویژگی آواشناسی این گویش، ابتدا به کسر کردن، هنگام تلفظ واژه ها و تغییرات حاصل از آن است.

فعالیت ۲-۳

۱- چرا امروزه مردم، به تغییر گویش های محلی تمایل دارند و حتی در روستاهایی که زبان مادری آنان فارسی نیست، کودکان به زبان فارسی تکلم می کنند؟

۲- گویش های زیر در کدام مناطق استان به کار می رود؟ معادل رایج فارسی آنها را بنویسید.

▲ «بیوین»..... ، به معنای :

▲ «جیلی»..... ، به معنای :

▲ «گرداله»..... ، به معنای :

▲ «شی می»..... ، به معنای :

▲ «رُواه و سوراخ نِمِرَفَت جَارو کله مَوسَت و دُمَش»..... ، به معنای :

▲ «قُرُن»..... ، به معنای :

▲ «ی ملیچی بیی کِری ای آسَمَن کورِ مَر»..... ، به معنای :

▲ «خانه دِ ساختم خسته دِ شدم»..... ، به معنای :

۳- شما نیز تعدادی از اصطلاحات گویش های زبان خود را بنویسید.

۱- مجموعه ای ساختارمند از گویش هاست که بین آنها تفاهم متقابل وجود دارد.

۲- صورت تغییر یافته ای از زبان است.

۳- نحوه بیان مقاصد در محل خاص است.

بیشتر بدانیم

جشن‌ها

زندگی مردمان استان به مناسبت‌های گوناگون با سرور و شادمانی پیوند خورده است که این جشن‌ها را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد:

جشن‌های ملی و عمومی

جشن‌های کهنی است که در طول تاریخ به شکل آداب و رسوم در آمده و باورهای نمادین و زیبای ایرانیان را نشان می‌دهند از قبیل: نوروز، تحویل سال نو، شب یلدا، چهارشنبه‌سوری، سیزده به‌در و...
نوروز: در استان همدان نیز همچون دیگر نقاط ایران عید نوروز جایگاه ویژه‌ای داشته و همیشه با آداب و سنن خاصی برگزار می‌گردد.

شکل ۱-۳- سفره هفت‌سین سال نو

مردم با شروع ماه اسفند به خانه‌تکانی می‌پردازند و به استقبال عید و سال جدید می‌روند و نوروز به‌نوعی از آخرین چهارشنبه‌سال آغاز می‌شود. در این شب، مراسم دیگری نیز در قدیم مرسوم بوده است که از فال‌گوش ایستادن توسط زنان، قاشق‌زنی که به‌صورت پوشیده و پنهان بر در خانه‌های اهل محل انجام می‌شد و فال مهره که با خواندن شعرهای عامیانه و ملی همراه بود را می‌توان نام برد. شب عید با آماده شدن سفره هفت‌سین که بیشتر اوقات عبارت است از: سیب، سیر، سبزه، سنجد، سرکه، سماق، سکه، آینه و آب و کتاب قرآن مجید از راه می‌رسد. هنگام تحویل سال با روشن کردن شمع سفره هفت‌سین و با خواندن دعای تحویل سال و به جای آوردن نماز حاجت سال جدید را آغاز می‌کنند. در گذشته، کودکان و نوجوانان مراسم شمال اندازی (شالدورکی) را در شب عید نیز انجام می‌دادند.

پس از تحویل سال معمولاً افراد کوچکتر خانواده به دیدار بزرگان فامیل می‌روند و آنها نیز متقابلاً به بازدید آنها می‌پردازند. سیزده به‌در: روز سیزدهم فروردین ماه، بیشتر مردم با باور به دور ریختن قضا و بلا از خانه بیرون می‌آیند و در طبیعت به گشت و گذار می‌پردازند. در این روز سبزه نوروز را نیز به همراه برده و آن را در آب روان رها می‌کنند. مردم استان ما معمولاً در این روز، غذا و تنقلات خاصی مانند آبگوشت و کوفته که شامل خرما، گردو، تخم‌مرغ، آلو، پیاز داغ و ادویه‌های خاص است، صرف می‌کنند. مراسم نوروز با پایان سیزده به‌در، خاتمه می‌یابد.

شکل ۲-۳- نماز عید فطر در صالح آباد

جشن‌های دینی و مذهبی

جشن‌های دینی و مذهبی مانند؛ عید فطر، عید قربان، عید غدیرخیم، میلاد ائمه اطهار (ع) به ویژه نیمه شعبان که با ورود دین مبین اسلام، شکل گرفته است، همواره جایگاه ویژه‌ای نزد مردم ما دارد.

اولین بار نوای اذان از شهر نهاوند به گوش ایرانیان رسیده و شهر همدان به دارالمؤمنین معروف است. اهالی این سرزمین، جشن‌های دینی و مذهبی را با شکوه هرچه تمام‌تر برگزار می‌کنند.

عید سعید فطر: یکی از اعیاد بزرگ اسلامی است که بعد از رؤیت هلال ماه شوال شروع می‌شود. مراسم عید فطر با دادن فطریه آغاز می‌شود مردم به نماز عید فطر رفته، و پس از انجام فرایض عید فطر به دیدار بزرگان فامیل می‌روند.

عید قربان: مسلمانان در این روز گوسفند یا گاو قربانی می‌کنند و گوشت آن را بین همسایگان و مستمندان تقسیم می‌کنند.

عید غدیرخیم و نیمه شعبان: این دو عید از بزرگترین اعیاد مسلمین از جمله اهالی استان ما به‌شمار می‌رود. مردم شهرها و روستاها در این ایام با پخش نقل و شیرینی و پذیرایی از مردم و تزئین خیابان‌ها، بازار و درب منازل، به جشن و شادی می‌پردازند و این ایام فرخنده را گرمی می‌دارند.

برای مطالعه

ماه رمضان

شکل ۳-۳- سفره افطار در ماه مبارک رمضان

ماه مبارک رمضان یکی از مناسبت‌هایی است که مردم استان، برای آن ارج و احترام ویژه قائل بوده و از دیرباز تاکنون آن را با آداب و رسوم خاصی برگزار کرده‌اند. قدمت ماه مبارک رمضان، به زمان ورود اسلام به ایران برمی‌گردد. چند روز مانده به آغاز این ماه، بیشتر مردم مسلمان با گرفتن روزه در ایام اول، پانزدهم و آخر ماه شعبان به استقبال آن می‌روند که این استقبال آیین پیشواز از ماه رمضان نامیده می‌شود.

در ماه مبارک رمضان مردم استان آداب و رسوم و سنت‌های ویژه‌ای دارند که می‌توان به مراسم کیسه برکت،

آجیل مشکل گشا، کلوخ اندازان و ...، اشاره کرد. علاوه بر این، در شهرها و روستاهای ما، پس از پایان ماه مبارک رمضان و در روز عید فطر در تمام خانه‌ها آتش رشته پخته می‌شود؛ زیرا به اعتقاد آنها، پس از یک ماه روزه‌داری، خوردن این غذا، بسیار سودمند است.

زیارت اهل قبور، شرکت در آیین‌های شب‌های احیا و قدر، برگزاری ایام سوگواری شهادت مولی‌الموحدين امام علی(ع)، راه‌اندازی دسته‌های سینه‌زنی، نوحه‌خوانی، زنجیرزنی و عزاداری از دیگر آداب و رسوم مردم استان همدان در ماه مبارک رمضان است.

باورها و اعتقادات عامیانه مردم

زندگی اجتماعی در هر جامعه‌ای آمیخته به باورهای عمیقی است که به زندگی مردم جهت می‌دهد. از قدیم‌الایام، مردم استان ما نیز دارای باورهای خاص خود بوده و به آنها اعتقاد زیادی داشته و هنوز هم به بسیاری از آنها پایبندند.

بیشتر بدانیم

- چند نمونه از باورهای مردم استان
- ۱- اگر جغدی روی خانه‌ای بنشیند، علامت ویرانی است.
 - ۲- اگر کسی زیاد به آینه نگاه کند، عمرش کم می‌شود.
 - ۳- هر کس روز جمعه بمیرد، به بهشت می‌رود.
 - ۴- هنگامی که کف دست فردی می‌خارد درآینده پول‌دار خواهد شد.
 - ۵- دوختن دونی (مهره‌آبی و فیروزه‌ای) و «ان یکاد» به لباس بچه باعث جلوگیری از شور چشمی مردم می‌شود.

فعالیت ۳-۳

چند مورد دیگر از باورها و اعتقادات عامیانه مردم محل سکونت خود را جمع‌آوری کرده و در کلاس ارائه کنید.

برای مطالعه

مراسم ازدواج در استان

مراسم ازدواج در گذشته شامل موارد خاص بود که امروزه بعضی از آنها تقریباً منسوخ شده است. این مراسم با خواستگاری شروع می‌شد و پس از آن نوبت به بله‌برون، عقدکنان، رخت‌بران، حنابندان، رخت داماد، پاتختی روز بعد از عروسی، و داماد سلام است که هریک از این مراسم در شهرستان‌های مختلف به تبعیت از سنت‌ها و رسوم خود، انجام می‌گیرد.

خواستگاری: برای انجام مراسم خواستگاری چند نفر از بزرگان به خانه عروس می‌روند و در مورد آن صحبت می‌کنند.

بله برون: بعد از مراسم خواستگاری و دریافت جواب مثبت، تعدادی از فامیل درجه یک به خانه عروس می‌روند و در مورد تعیین مهریه و چگونگی برگزاری مراسم و خرید عروسی صحبت می‌کنند و به توافق می‌رسند.

رخت‌بران: چند نفر از زنان فامیل برای دوختن لباس عروس به خانه عروس می‌روند و مقدار زیادی پارچه و شیرینی‌های مختلف همراه می‌برند.

رخت داماد: صبح روز عروسی تعدادی از جوانان پسر و دوستان داماد به گردوی جمع می‌شوند و لباس‌هایی که از طرف خانواده عروس برای او فرستاده شده به داماد نشان می‌دهند و در میان میهمانان لباس دامادی را به تن او می‌کنند.

عقدکنان: مراسم عقدکنان قبل از عروسی بر سر سفره عقد انجام می‌شود. تعدادی از دختران پارچه‌ای بر بالای سر عروس می‌گیرند، و بر سر عروس قند می‌سابند و آرزوی برکت و خوشبختی برای زندگی آینده عروس می‌کنند.

عروس چرخان، پاتخت و دامادسلام: نیز از دیگر مراسم ازدواج در استان همدان است.

ضرب‌المثل‌های اهالی استان

ضرب‌المثل‌ها جلوه‌هایی ارزشمند از فرهنگ مردم هستند که از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌گردند. این جملات کوتاه و مختصر به صورت طنز و کنایه، مطالب آموزنده را به‌طور مستقیم به مخاطبان خود انتقال می‌دهند. در زیر به نمونه‌هایی از ضرب‌المثل‌های رایج در استان اشاره می‌گردد:

تا الان مرختی روی دوری، حالا بریز پشت دوری: تا الان روی بشقاب می‌ریختی حالا پشت بشقاب بریز؛ یعنی تا حالا خرج زندگی ما را می‌دادی، حالا نده.

زمسو مال مسو: زمستان مال مستان؛ یعنی جوان از زمستان نمی‌ترسد.

زمسونو زردلی: زمستان و زردآلو؟ کنایه به چیزی عجیب مثل بستنی در زمستان.

بو آسمون بهار بقرمن و نوار؛ یعنی در تربیت فرزندان شدت و حدت نشان بده، ولی دست به عصا باش
هلنگ هلنگ از دس شیر افتادم دس پلنگ؛ یعنی زمانی که از وضعیت بدی به وضعیت بدتری گرفتار شوی
تک آلدن سس چیخماز : یک دست صدا ندارد.
چورک قیزارینجا کوکه یانار؛ یعنی تا نان بزرگ سرخ بشه، نان کوچک می سوزه
کوزه سو یولوندا سینار؛ یعنی کوزه در راه آب بردن می شکند
آمدی آتیش بوری، کنایه از آدم عجول
النگوان دلنگوان مانده، کنایه از مردد ماندن است.
لیاش می مانه پُفلنگ : کنایه از آدم چاق و فربه است.

عزاداری مردم استان

مراسم عزاداری ماه محرم و صفر در کلیه نقاط استان همدان، تقریباً به یک شکل برگزار می شود. مردم در ایام محرم، در روزهای تاسوعا، عاشورا، سومین روز شهادت حضرت امام حسین (ع) و روز اربعین، با تشکیل دسته های عزاداری به مرثیه خوانی می پردازند. در هیئت های عزاداری نیز به طور عام، از وسایلی چون، علم، کجاوه، پالکی، چهل چراغ، پرچم، خیمه گاه، بیرق و گهواره حضرت علی اصغر (ع) به عنوان نماد عزا و سوگواری استفاده می شود.
مراسم عزاداری سه روز آخر صفر که مصادف با رحلت پیامبر اکرم (ص)، شهادت امام حسن مجتبی (ع) و شهادت امام رضا (ع) است با حال و هوای خاصی، در تمام مناطق استان، برگزار می شود.

از دیگر مراسم عزاداری در استان ما، برگزاری شب های قدر است که در سوگ شهادت امام علی (ع) به عزاداری می پردازند و با خواندن دعای جوشن کبیر، خواندن نماز و عبادت به شب زنده داری می پردازند.

شکل ۴-۳- عزاداری دانش آموزان

پوشاک مردم استان

پوشاک مردم استان همدان شامل تن‌پوش‌ها، سرپوش‌ها و پای‌افزار است. با وجود اینکه چهار محور فرهنگی (فارس، ترک، لر، کرد)، در استان قابل تمیز است، اما انواع و شیوه‌های پوشاک زنان و مردان مشابه است. بافت پارچه و کفش‌ها به خصوص گیوه پیش از ورود اجناس خارجی در روستاهای استان متداول بوده است. به ویژه گیوه‌های شهرستان ملایر که آجیده نامیده می‌شود و جزء دست‌بافت‌های استان به‌شمار می‌آید.

غذاهای سنتی استان

الگوی خوراک و مواد غذایی تشکیل‌دهنده آن، تابع انواع محصولات کشاورزی و بومی موجود در منطقه است. در رژیم غذایی اهالی استان معمولاً محصولات کشاورزی به صورت خشکبار و تازه استفاده می‌شود. انواع آش شامل بروش، تله گنجی، کاجی، کلم قمری، بادمجان و آبگوشت، چنجه و نان‌ها شامل؛ گرده، کاک، کولره، ساجی، فتیر و اقسام شیرینی‌ها مانند: برساقی، سرجوق، باسوق، واگردک و پیکه‌چو و مرباها و ترشی‌ها نشان‌دهنده تنوع غذایی مردم است.

شکل ۷-۳- کاجی - همدان

شکل ۶-۳- آبگوشت همدان

شکل ۵-۳- آجیده‌دوزی در ملایر

شکل ۹-۳- آش بادمجان - ملایر

شکل ۸-۳- آش کلم قمری - تویسرکان

سوغات استان

سوغات رسم ایرانیان و از جمله مردم استان ماست. سوغات را در موقع برگشت مسافر به بستگان و نزدیکان هدیه می دهند، تحفه های استان همدان برای مسافران بسیار زیاد است که می توان به؛ کماج، شیرۀ انگور، کشمش، سیرتند، انگشت پیچ، قالی، گیوه، منبت، عسل، نقل، گردو، سفال، خمیر صنل، حلواگردویی، روغن حیوانی، حلوا شکرکی، صنایع چرم، گیاهان دارویی، صابون محلی و قیسی اشاره کرد.

شکل ۱۰-۳- نمونه هایی از سوغات استان

شکل ۱۱-۳- بازی هفت سنگ

بازی های محلی استان

بازی های متنوعی در نقاط مختلف استان در بین کودکان و بزرگسالان رایج بوده و انجام می گرفت این بازی ها مهم ترین عوامل رشد اجتماعی افراد جامعه در هر منطقه ای محسوب می شوند. در استان بازی های محلی زیادی از قبیل: قایم باشک، الک دولک، هفت سنگ، اسب سواری، عمو زنجیرباف، جوراب بازی وجود دارد که امروزه بسیاری از آنها کم رنگ شده است.